

Datum: 5. 2. 2010

SPOROČILO ZA JAVNOST

POJASNITEV NAPAČNIH INFORMACIJ O IMENOVANJU IZVEDENSKE KOMISIJE V POSTOPKU ODLOČANJA O VRNITVI DVEH PSOV BULLMASTIFFOV

Ljubljana, 5. 2. 2010 - V javnosti so se v zadnjih dneh večkrat pojavile napačne informacije v zvezi z imenovanjem izvedenske komisije, ki je ocenjevala vedenjske značilnosti dveh bullmastiffov Atlasa in Joy. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v tem postopku v skladu z zakonom o upravnem postopku ustanovilo samo eno izvedensko komisijo, vse tri člane komisije pa je izbralo ministrstvo in ne lastnik psov ali njegov pooblaščenec. V medijih večkrat omenjeni t.i. »prvi dve« komisiji sta bili imenovani s strani Veterinarske uprave RS v popolnoma ločenem postopku, in sicer pri ocenjevanju psa Atosa in ne za potrebe odločanja o psih Atlasa in Joy. Veterinarska uprava v tem drugem primeru ni imenovala svoje komisije.

V postopku, v katerem se je odločalo o vrnitvi zgolj dveh psov, Atlas in Joy, je bila imenovana samo ena komisija izvedencev in ne tri. Ta ni bila ustanovljena na pobudo stranke Baričevića ali njenega odvetnika, pač pa na podlagi 189. in 190. člena Zakona o upravnem postopku, ki določata: *»Če je za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za rešitev zadeve potrebno strokovno znanje s katerim uradna oseba, ki vodi postopek, ne razpolaga, se opravi dokaz z izvedenci. Za izvedbo dokaza z izvedenci določi uradna oseba, ki vodi postopek po uradni dolžnosti ali na predlog stranke, enega izvedenca, če sodi, da bo dokazovanje z izvedenci zapleteno pa tudi dva ali več izvedencev. O tem je treba izdati pisni sklep, v katerem se opredeli naloge izvedenca in določi rok za njihovo izvedbo.«* Upravno sodišče je namreč naložilo, da je potrebno preučiti, ali sta psa Joy in Atlas za okolico tako nevarna, da ju je treba usmrtiti ali pa je nevarnost mogoče preprečiti na drugačen način.

Uradna oseba, ki je vodila postopek, je predlagala strokovno komisijo treh kinologov: Alenko Černe, mednarodno kinološko sodnico; Franca Štermana, višjega inštruktorja za šolanje psov in mednarodnega kinološkega sodnika ter priznanega mednarodnega kinološkega sodnika za delo s službenimi psi Vlada Gerbeca.

190. člen Zakona o upravnem postopku namreč zahteva, da je treba dati stranki možnost, da se izjavi o tem, kdo naj bo izvedenec. Pooblaščenec lastnika psov se z imenovanjem novih izvedencev ni strinjal. Menil je, da za odločitev o vrnitvi psov zadostuje strokovno mnenje o vedenjskih značilnostih bullmastiffov, ki sta ga 26. 6. 2007 pripravila kinologa dr. Jože Vidic in mag. Peter Levstek in mnenje o varni namestitvi psov na Oražnovi 11 v Ljubljani in Javorju 2 v Dobrunjah, ki

ga je pripravil Rajko Rotner. Obe mnenji je lastnik psov v postopku že predložil pritožbenemu organu oziroma ministrstvu.

Iz mnenja Vidica in Levsteka med drugim nedvoumno izhaja, da v nobenem od stikov oziroma preizkusov z bullmastiffoma ni bilo zaznati napadalnega vedenja in da sta bila do ljudi povsem prijazna. Iz mnenja Rotnerja pa izhaja, da namestitev psov znotraj objektov na Oražnovi 11 in Javorju 2, ne predstavlja nobene nevarnosti za mimoidoče.

Prav tako se pooblaščenec stranke ni strinjal z imenovanjem kinologa Vlada Gerbeca v komisijo zaradi suma o nepristranskosti, saj je slednji leta 2006 v reviji Kinolog že podal svoje »stališče« o psih Joy in Atlas. Ob tem je odvetnik stranke sicer res predlagal nadomestnega člana komisije, Rajka Rotnerja, ki pa ga ministrstvo ni upoštevalo, zaradi suma o nepristranskosti. Slednji je v postopku po naročilu g. Baričeviča že podal »mnenje o varni namestitvi psov«. V skladu z omejenim zakonom je vodja postopka, na predlog izvršnega direktorja Veterinarske zbornice Slovenije, imenovala tretjega člana komisije izvedencev iz veterinarske stroke. Tretji član komisije je bil tako imenovan Marjan Kastelic, doktor veterinarske medicine.

* * *

DODATNE INFORMACIJE

Izbira komisije izvedencev na drugi stopnji - ministrstvo

V postopku odločanja v zadevi bullmastiffov je ministrstvo moralo ugotoviti ali sta bullmastiffa Joy in Atlas za okolico tako nevarna, da ju je treba usmrtiti, ali pa je nevarnost mogoče preprečiti na drugačen način.

Za ugotovitev tega je bilo treba imenovati enega ali več strokovnjakov. Ker uradna oseba ministrstva, ki je vodila postopek nima potrebnega strokovnega znanja za ugotovitev navedenih dejstev, je v skladu z določbo 189. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, morala imenovati izvedence. Ta člen zakona namreč določa, če je za ugotovitev ali presojo kakšnega dejstva, ki je pomembno za rešitev zadeve, potrebno strokovno znanje, s katerim uradna oseba, ki vodi postopek ne razpolaga, se opravi dokaz z izvedenci. 190. člen tega zakona pa določa, da za izvedbo dokaza z izvedenci uradna oseba, ki vodi postopek po uradni dolžnosti ali na predlog stranke določi enega izvedenca. Če pa sodi, da bo dokazovanje z izvedenci zapleteno, pa tudi dva ali več izvedencev. O tem je treba izdati pisni sklep, v katerem se opredeli naloge izvedenca in določi rok za njihovo izvedbo. Za izvedence se določijo osebe ali organizacije, ki imajo strokovno znanje, ki je potrebno za razjasnitev stanja stvari. Stranki je treba dati tudi možnost, da se izjavi o tem kdo naj bo izvedenec.

Pri izbiri komisije izvedencev je bil pregledan seznam sodnih izvedencev. Po vpogledu v ta seznam je uradna oseba, ki je vodila postopek ugotovila, da je pod »kinologi« navedena iz področja kinolog – splošno, ena oseba iz Maribora, iz področja etologije in zaščite, reševanja in pomoči, ena oseba iz Limbuša, iz področja etologije psov ena oseba iz Pesnice pri Mariboru, iz področja svetovanje o vedenju družnih živali, ena oseba z naslovom začasno na Švedskem ter iz področja športna vzgoja in humano-animalna interakcija, ena oseba iz Limbuša. Ker vse osebe iz seznama sodnih izvedencev in sodnih cenilcev živijo na območju Maribora, pri vodenju postopka pa je treba upoštevati temeljno načelo ekonomičnosti postopka, sta vodja postopka in vodja službe za pravne zadeve ministrstva, člane komisije izbrala iz seznama mednarodnih sodnikov

Kinološke zveze Slovenije. Pri izbiri so bile upoštevane reference posameznih strokovnjakov, pri čemer ni bilo mogoče v komisijo imenovati tiste strokovnjake, katerih mnenje je že predložil lastnik bullmastiffov. To so dr. Jože Vidic, mag. Peter Levstek in Rajko Rotner. Tako so bili prvotno izbrani trije kinologi, Alenka Černe, mednarodna kinološka sodnica in predsednica Slovenskega kluba za velike pasme in molose, Franc Šterman, višji inštruktor za šolanje psov in mednarodni kinološki sodnik in Vlado Gerbec, mednarodni kinološki sodnik.

190. člen zakona o splošnem upravnem postopku določa, da je treba stranki dati možnost, da se izjavi o tem kdo naj bo izvedenec. S tem namenom je bil zato predlog o izbiri komisije poslan pooblaščenцу lastnika psov. Pooblaščenec stranke je ministrstvu posredoval odgovor, da imenovanje novih izvedencev ni potrebno. Menil je, da za odločitev o vrnitvi psov zadostuje strokovno mnenje o vedenjskih značilnostih bullmastiffov, ki sta ga 26. 6. 2007 pripravila kinologa dr. Jože Vidic in mag. Peter Levstek ter mnenje o varni namestitvi psov na Oražnovi 11 v Ljubljani in Javorju 2 v Dobrunjah, ki ga je pripravil Rajko Rotner. Obe mnenji je lastnik psov v postopku že predložil pritožbenemu organu. Navedel je, da iz mnenja Vidica in Levsteka nedvoumno izhaja, da v nobenem od stikov oziroma preizkusov z bullmastiffoma ni bilo zaznati napadalnega vedenja in sta bila do ljudi povsem prijazna. Iz mnenja Rotnerja pa izhaja, da namestitev psov znotraj objektov na Oražnovi 11 in Javorju 2, ne predstavlja nobene nevarnosti za mimoidoče. Prav tako se pooblaščenec stranke ni strinjal z imenovanjem kinologa Vlada Gerbeca v komisijo zaradi suma o nepristranskosti, saj je slednji leta 2006 v reviji Kinolog že podal svoje »stališče« o psih Joy in Atlas. Ob tem je odvetnik stranke sicer res predlagal nadomestnega člana komisije, Rajka Rotnerja, ki pa ga ministrstvo ni upoštevalo, zaradi suma o nepristranskosti, saj je slednji v postopku po naročilu g. Baričeviča že podal »mnenje o varni namestitvi psov«. V skladu z omenjenim zakonom je vodja postopka, na predlog izvršnega direktorja Veterinarske zbornice Slovenije, imenovala tretjega člana komisije izvedencev iz veterinarske stroke. Tretji član komisije je bil tako imenovan Marjan Kastelic, doktor veterinarske medicine.

Izbira komisije izvedencev na prvi stopnji - Veterinarska uprava RS

Prvostopenjski organ, VURS, Območni urad Ljubljana je skrbnici psov Zori Roter, dne 15. 3. 2006, po napadu bulmastiffov na 35 letnega moškega zaradi ocene, da je pes nevaren za okolico, začasno odvezel psa pasme bullmastiff z imenom Atos in ga napotil v Zavetišče za zapuščene živali Gmajnice v Ljubljani. Druga dva bullmastiffa, Atlasa in Joy pa je zasegla policija in jih predala sodišču, ki jih je napotilo v zavetišče Gmajnice.

Stranka je s pritožbo izpodbijala odločitev VURS-a, zato je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je organ druge stopnje, z odločbo 9. 5. 2006 pritožbi delno ugodilo. Prav tako je odločilo, da se pes lahko vrne, ko VURS ugotovi, da pes ni več nevaren za okolico.

Za ugotovitev, ali je pes Atos nevaren za okolico, je bilo potrebno določeno strokovno znanje o obnašanju psov, s katerimi upravni organ ne razpolaga. Zato je 8. 8. 2006 ljubljanski območni urad v upravnem postopku s sklepom imenoval tri izvedence, ki so morali raziskati in preveriti ali je pes miroljuben; katere situacije ga razburijo; kako se obnaša v podobni situaciji ko je sam in ko je skupaj z drugimi psi; kaj ga vznemiri in kdaj postane napadalen; ubogljivost do njegove skrbnice; poslušnost, dosedanje šolanje psa in na podlagi tega presoditi, če je potrebno dodatno šolanje in prevzgoja psa; napadalno vedenje do ljudi in živali v preteklosti in preučiti, kakšne so

možnosti, da pes napad ponovi; ali skupno sobivanje z drugimi psi povečuje agresivnost psa v posamezni situaciji.

V tem primeru, ko se je obravnavalo obnašanje psa Atosa do drugih psov, se je v postopku izvedeništva ugotavljal tudi vpliv drugih dveh psov, in sicer Atlasa in Joy nanj.

V izvedeniškem mnenju je bilo potrebno presoditi, ali pes Atos ni več nevaren za okolico in ne predstavlja več neposredne nevarnosti za ljudi in živali ter ali se dovoli, da se vrne v dosedanje okolje. Izvedenci so morali določiti tudi načine in sredstva, s katerimi bo skrbnik lahko preprečil podobne situacije.

Izvedenci so v izvedeniškem mnenju 6. 10. 2006 ugotovili, da je pes Atos v določenih okoliščinah lahko nevaren za okolico in zato še vedno lahko predstavlja neposredno nevarnost za ljudi in živali. Na takratni stopnji rehabilitacije vedenja oziroma šolanja pes ni bil primeren za vrnitev skrbniku. Izvedenci so predlagali, da se s šolanjem oziroma prevzgojo psa nadaljuje, pes pa naj medtem ostane v zavetišču in skrbnik naj tudi v prihodnje dela pod strokovnim vodstvom vaditelja.

Pooblaščenka stranke, Odvetniška pisarna Miro Senica in odvetniki, je 11. 12. 2006 podala predlog za ocenitev psa Atosa. Za ponovno izvedeniško mnenje je območni urad VURS Ljubljana s sklepom 8. 1. 2007 določil tri izvedence. Komisija izvedencev je določila pogoje pod katerimi lahko pes Atos živi v domačem okolju, kamor je bil tudi vrnjen.